

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. U pravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Miklošičeva slavnost.

(Dalje.)

Ribnica. — Miklošiču učitelju neizmerna hvala, — Miklošiču učenjaku neizmerna slava!

Levec.

Konjice. — Zbranim rodoljubom slavečim diko našega naroda kličejo burni: živio!

Konjiški rodoljubi.

Rudolfovo. — Slaviteljem moža, kateremu se ves učenjski svet klanja in kateri mali slovenski narod poveljčava: slava!

Dr. Galle, Gutman, Reichl,
Polak, Volčič, Reichl,
Starič, dr. Ferjančič
v Novem Mestu.

Kranj. — Slava slavnemu slavistu proslavivšemu pred svetom i Slovensko!

Čitalnica v Kranji.

Mozirje. — Ob priliki sedemdesetletnice starostu slovenskih jezikoslovcev, veleuma na polji jezikoslovne vede, dovoljuje si odbor občine trga Mozirskega izražati najiskrenejšo željo, da bi vsega-mogočni diko in ponos našega naroda, v delu za prosveto osivelega starčka še mnogo let ohranil v slavo slovenskega naroda!

Anton Goričar, župan.

Tolmin. — Duhom praznovaje slavnost velika učenjaka, kličejo navdušeno: Živela slovanska znanost!

Tolminski akademici.

Šoštanj. — Slava zbranim čestilcem največjega slavista, trikratna slava Miklošiču, ponosu Slovencev! Blagor trgu, blagor narodu, ki je rodil takega moža! V duhu pri vas!

Vošnjak, Kačič.

Varaždin. — Društvo Dvorana v Varaždinu učestvuje duhom znamenitoj svečanosti braće nam Slovenaca, te iz dna srca kliče slavnemu i neumrlomu učenjaku gosp. Miklošiču: živio!

Odbor.

Dunaj. — V duhu praznujemo z vami velika slovanskih veleumov. Slava jubilarju! Živeli njegovi častilci!

Prof. Brežnik, Pukl, Šolar,
Gantar, Uršič, Stritof,
Kraigher, Kolšicki.

Mozirje. — V imenu okraja Gornjegradskega izražam veselje, da nam je mili Bog dal in še ohranil slavnega veleuma in jezikoslovca, ki je Slovincem in Slovanom izgled vztrajnosti na polji vede in duševnega napora. Bog živi slavljence dra. viteza Miklošiča še mnogo let! Bog živi ves zbor njegovih čestiteljev! Naj znamenita svečanost daje zaslugam slavo, slovenskemu narodu pa zavest, da veda, slovenska nadarjenost v poštenem in vztrajnem naporu prežene temo robstva!

Gornjigrad 2. septembra 1883.

Okraja načelnik: Radoslav Špende.

Mozirje. — Trikratna slava veleumu, starosti slovanskih jezikoslovcev dru. vitezu Miklošiču k 70letnici. Živeli zbrani njegovi častitelji!

Občinski tajniki Gornjegradskega okraja.

Zagreb. — Miklošič proslavil je ime slovensko, zato slava mu! Živeli čestilci njegovi!

Zagrebaški Slovenci.

Pazin. — Pridružujoč se v duhu zbranim čestilcem Miklošičevim, kliče: Bog nam poživi Miklošiča še mnoga leta!

Kos, Nemanič.

Vransko. — Zdravstvuj mnoga leta veleučenjak! Supan, Cizelj, Kokalj, Oset, Poznič, Gradišnik.

Dobrna. — Slavnega jubilarja ljubi Bog ohrani še mnoga leta! Živeli njegovi slavitelji!

Zemljak, Karba.

Rogatec. — Čez hribe in doli naj doni slava jubilarju!

Mici Orač. Fani Wencovsky.

Anton Klanjšek.

Rudolfovo. — Zbranim čestilcem učenjaka slava! Bog ga nam živi še mnoga leta! Živeli!

Novomeška Čitalnica.

Slatina. — Slava našemu učenjaku! Živeli vsi navzočni!

Učitelji Križevski, Kostričniški
in drugi narodnjaki.

Bovec. — Slava največjemu slavistu!

Simon Gregorčič, Ivančič,
Kragelj, Kravanja.

Mozirje. — Savinjski Sokol kliče slavnemu slovenskemu duševnemu junaku dru. vitezu Miklošiču, ki je ponos in slavni izgled vztrajnosti svojemu narodu, svetlej zvezdi na polji vede in duševnega napredovanja, izrednemu velikanu, zmagujočemu jezike sveta, gromovit: Na zdravje!

Josip Lipold.

Maribor. — Velikanu učenosti, Kroesu slovanske vede, mojsterskemu učitelju in očetovskemu dobrotniku učencev kliče: „tisočero slavo“ in „mnogaja leta“! večno hvaležni učenec in častitelj

Majciger.

Tolmin. — Prvaku slovenskih učenjakov kliče: slava!

Šestorica Tolminskih
učiteljev.

Zell am See. — Slavnemu slavistu slava!

Josip Lendovšek.

Radgona. — Obžalujem, da ne morem biti navzoč. Slava Miklošiču! Srčni pozdrav vsem zbranim!

Borovenjak, župnik.

Sofija. — Zbranim bratom slovenskim na današnji svečanosti slava! Prvemu slavistu slava! Njegova slava, vaša slava, a vaša slavjanska. Živio slovenski narod! Živio veleslavni mu sin! I pod Balkanom se razlega: Slavimo slavni Slavov slavo!

Slavjanska Beseda:
Bezenšek.

Trst. — Neizmerni odkrije se zaklad slovenske besede, Miklošič tvoje ime v slavi nesmrtnej blišči!

Cegnar, Vekoslav Vavpotič, Žvab, Jereb, Ukmar,
Gregorač, Kavčič, Pogorelec, Šimek.

Škofja Loka. — Slava čestilcem učenosti! Živio naš veleum Miklošič!

Narodna Čitalnica v
Škofji Loki.

Špital. — Izpod snežnih planin Korotana vzkliknem čestiteljem stožernika vseslovanskega, učitelja nadepolne mladeži, zbranim v slovenske domovini, v naročji mile matere prirode: živeli! da bode mileje sijalo nam solnce!

Hrašovec,

kotarski sodnik v Špitalu.

Šmarje pri Jelšah. — Navzočnim čestiteljem viteza Miklošiča, dike slavjanskih ved, gromoviti: živio in slava!

Rodoljubi v Šmarji
pri Jelšah.

Gorica. — Diki slovanskega naroda, prvaku slovanske vede, čestita k sedemdesetletnici

Slovenska Čitalnica Goriška.

Metlika. — Slava prvaku slavistov! Bog ga poživi še mnogo let v prid Slovincem in Slovanom sploh!

Čitalnica Metliška.

Postojina. — Notranjci v Postojini zbrani srčno čestitamo. Za odbor: dr. Šterbenec.

Velikovec. — Miklošič bodi nam uzor neumornega delovanja v prid mile nam domovine. Njej posvetimo svoje duševne sile, delujmo neprestano in složno, in vslogi nam zlata prihodnost cvete. Slava, tisočera slava Miklošiču! Slava njegovim čestilcem!

Hočevan, Podobnik.

Mozirje. — Slava tebi, kinč slovenski!

Blaž, Sigl, Lipold, Laykauf, Konečnik, Kranjc,
dijaki.

Mozirje. — Slovenski veleum stoječ na vzvišenem mestu učenosti in prosvete, častit in občudovan, slavni vitez Miklošič naj sveti sorojakom na veke!

Čitalnica Mozirska: Radoslav Škoflek, predsednik.

Šmarje pri Jelšah. — Še mnogo let nam Bog ohrani neutrudljivega pospešitelja slovanskih ved in prvega učenjaka našega naroda! Slava!

Rodoljubi okraja Šmarijskega
pri Jelšah.

Ljubljana. — Učenjaku slovanske filologije slava! Slava njegovim častiteljem!

Predika, Orešec, Rajm. Čuček.

Postojina. — Pri slavnosti v Postojini zbrani Ljubljanski „Sokol“ kliče vsem častiteljem Miklošičevim: Na zdravje!

Valentinčič, starosta.

Bovec. — Gromoviti živio velikemu slavljencu!

Bovška Čitalnica.

Karlovec. — Prvomu jezikoslovcu, napose slavistu i njegovim štovateljem urnebesni: živio!

Profesorja: Podgoršek,
Vamberger.

(Konec prih.)

Položaj v Hrvatskeji

postaje dan na dan ozbilnej, izjemno stanje je pred vrati. General konjice, baron Ramberg, odposlan je v Zagreb kot kraljevi komisar, da izvaja ukrepe ministerskega sveta, da zopet napravi mir in red v deželi. Prestalo bode za nekoliko časa konstitucionalno življenje, kako dolgo, kdo to ve? „Agrarier Zeitung“ obrača se v poslednjej številki do vseh

merodajnih rodoljubov, naj sodelujejo, da bode kraljevi komisar čim preje tem bolj odvišen. Še le potem bode čas kritikovati, kako se je proti Hrvatoma postopalo in presojevati, v koliko je bilo postopanje zakonito in umestno.

Omenjeni časopis poroča na dalje, da po včeraj zjutraj mu došlih poročilih gibanje in upor v Zagorji narašča. V Bednji prišlo je do sukoba in pol eskadrona konjnikov moralo se je pred razjarjenimi kmeti umakniti po cesti proti Varaždinu, kjer so se združili z drugo polovico eskadrona, prišedšo iz Ivanca. Tudi pol kompanije pehote napali so kmetje v Budnji, na obeh straneh je bilo več mrtvih in ranjenih. Došla so tudi vznemirjajoča poročila iz Krapinskih Toplic, kjer so se sprli kmetje z žandarji in je jeden kmet mrtev, več pa ranjenih obležalo. Naposled morali so se žandarji vendar umakniti in dobili so vojake na pomoč, da so razpodili kmete. Iz Desenica in Kraljevca poročajo se tudi izgredi proti oblastim. Položaj je jako težaven.

V Bednji ponavljali so se izgredi. Ljudstvo s koli in gnojnimi vilami oboroženo, zahtevalo je od vladnega komisarja, dvornega svetnika Utješinovića, da se odstranijo husarji. Glavni vzrok tej zahtevi je pomanjkanje krme, poleg tega pa tudi barbarično odvedenje ujetih kmetov iz Stubice v Bistrice, kakor tudi to, da so husarji sami Magjari. Da je ljudstvo zlasti proti husarjem razvneto, kažejo dogodki v Ivanci. Tam se je nabrala velika množica ter zabranjevala, da se ob 6. uri zjutraj došlim husarjem izroči že pripravljeni zajutrek. Ker je množica vedno bolj naraščala in se vedno bolj pretižno obnašala, odšli so husarji po cesti proti Bednji. Uporno gibanje zavzima čim dalje tem širše kroge. Tudi v Jaski in Samoboru vre, osobito mej kmetiskim prebivalstvom. Trgovcu Brücknerju v Samoboru pobili so okna samo zaradi tega, ker je v svoje varstvo zaprosil in tudi dobil šest husarjev v hišo.

Ker nam nedostaje drugih poročil, naj priobčimo še, kar v tej zadevi poroča „N. Fr. Pr.“, katerej se piše iz Zagreba v 5. dan septembra sledeče:

„Uporno gibanje po Zagorji se širi na jako nevaren način. Danes po noči došla je semkaj depeša vladnega komisarja Utješinovića, v kateri prosi, da se brzo odpošlje poldrugi batalijon pomožne vojske; le-ta se je s pripreznimi vozmi vred že odkazala. V Sopotu vrgli so uporniki nazaj žandarmerijo in vojake, pri čemer je bilo na obeh straneh mrtvih in mnogo ranjenih. V Ivanci potisnili so ven husarje, dočim so prijazno vzprejeli kompanijo domačega polka. V Nagy-Taboru ob štajerski meji se zbira mnogo ljudstva ter se v Lončah boje, da se upor ne razširi čez mejo. Razven tega se je uporno gibanje zopet oživelo v Bednji, pri Sv. Križu in v Krapinskih Toplicah.

Sila in beda prebivalstva je tako velika, da morajo koprive kuhati, ako si hoté potolažiti glad; in vzlic temu je bilo še le pred šestimi dnevi v ta kraj poslanih 36 davčnih eksekutorjev.“ —

† Ivan Sergijevič Turgenjev.

4. dan t. m. umrl je v Bougivalu pri Parizu slavni romanopisec Ivan Turgenjev, porojen 1818. l. v Orelskeje guberniji. Pokojnik bil je najslavnejši in menda tudi najplodovitejši pisatelj ruski, in brezdvojbeno izmed najznamenitejših pesnikov in pripovedovalcev sedanje dobe. V svetovnej literaturi bode njegovo ime blestelo poleg največjih veleumov; Rusija obžaluje ob njegovej smrti izgubo genialnega pisatelja in uzornega rodoljuba. Njegova mnogo-brojna dela predstavljena so v vse evropske jezike, in mnogo so Turgenjeva duhoviti spisi pripomogli, da so se razgnali krivi in nejasni nazori o Rusiji, da je evropsko občinstvo začelo segati po slovanskih leposlovnih proizvodih.

Njegovih del število je veliko. Na slovenski jezik preložen je „Dim“, „Nov“, „Pomladanski valovi“, „Lovčevi zapiski“, (katere je letos izdala „Matica Slovenska“), „Asja“ in „Klara Milič“, katero smo v podlistku priobčili. Razen teh se kot naj-

boljša navajajo še: „Paraša“ (1843), „Liza“, „Vera“, „Gjema“, „Marijana“ itd.

Na pokojnega Turgenjeva sme ponosen biti vsak Slovan, kajti v svojih umotvorih pokazal je, koliko silo, koliko originalnosti ima genij slovanski, da se naše pleme sme po vsej pravici v spored staviti vsem narodom Evrope.

Večen mu spomin!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 6. septembra.

Včeraj se je kraljevi komisar za **Hrvatsko**, general konjice Ramberg podal v Zagreb. Danes se bosti baje v Pešti in Zarebu objavili cesarjevi ročni pismi, s katerima se grof Pejačević odstavljaja banstvu ter najvišja civilna in vojaška oblast v Hrvatskeji izroča generalu Rambergu. Ob enem z banom odstavili se bodo baje tudi vsi trije sekcijaki načelniki, v prvi vrsti Živković, duševna glava narodni stranki. Ako je res, da se generalu Rambergu doda civilni adlatus v osebi septembra Bayera, bi to kazalo, da je provizorij namenjen za dlje časa, da se torej za zdaj še nikakor ne misli na imenovanje novega bana.

Na **Ogerskem** nečejo protizidovski izgredi ponehati vzlic obsednemu stanu in vojaškim naredbam. Vedno prihajajo še v Pešto iz dežele posamična poročila o izgredih proti židom. Huj-skači govoré kmetom, da je obsedni stan le kome-dija, katero je morala vlada napraviti židom na ljubo. Zadnji nemiri so bili v Szigetvaru in Ščavnici; potem v Lugosu, Nagy-Kostolany, v Veszprimu. Nadžupan Gräff je poročil občinskemu predstojniku v Nyiregyhaza, kjer se židom vsako noč pobijajo okna, da bode trg napolnil z vojniki, ako načelnik ne bode skrbel za red; vsled tega se je ondu ustanovila „meščanska straža“, ki bode vzdrževala red.

Vnanje države.

Organ **srbskih** radikalcev, „Samouprava“, nagovarjal je v številki od sobote ljudstvo, da naj poprime za orožje. Takoj se je sestalo ministertvo v zborovanje, telegrafovalo kralju Milanu ter posvetovalo se, bi li v očitied takim revolucionarnim mislim trebalo obsednega stanu ali drugih strogih naredeb. V nedeljo večer pa se je ta nasvet zavrgel, ter samo dotični list „Samouprave“ zaplenil.

Vsi veliki listi **ruski** izšli so povodom smrti Ivana Sergijeviča Turgenjeva v žalnej obliki ter soglasno omenjajo na uvodnem mestu njegove slostvene in politične zasluge. Listi obžalujejo njegovo smrt kot občno izgubo za državo, kajti rus-kemu narodu ni umrl samo najljubši pisatelj, nego njegov odgojitelj, kateri mu je predočeval in razla-gal njegove lastne misli. V Turgenjevu umrl je Ru-siji jeden najblazjih državljanov, čegar ljubezen do svojega ljudstva in vera v občno človeško misijo tega ljudstva ste bile nerazrušljive. Turgenjevičovo truplo se bode po njegovej lastnej naročbi pre-peljalo v Peterburg ter pokopalo zraven groba kri-tikarja in prijatelja Belinskega. — Boravek cara in carice v Kodanji bode trajal blizu mesec dni. Po povratku carjevem pričakuje se mnogo sprememb v osobiji, nekatere celo principijalnega pomena.

Manifest **bolgarskega** kneza naznanja, da je knez v doseg trajnega stanja sklenil ustanoviti poseben komisijon, ki bode imel nalog, s sode-lovanjem ministrov izdelati novo ustavo, katera se bode potem v odobrenje predložila posebnemu zboru. — Dopisnik iz Sredca toži v „Tri-biuni“ o invaziji židov v Bolgarijo, katera bode v nekoliko letih, ako pojde tako naprej, postala druga Rumunija ali celo Palestina. Španjski židovi, že več stoletij ondu naseljeni, neso nevarni; a kadar do-jdejo civilizirani židje in se pomešajo z njimi, tedaj naj se pa le gleda, kako se jih otrese. Iz domačega spora imajo le tujci, v prvi vrsti židi, dobiček; to-rej bi bilo iskreno želeiti, da se duhovi v Bolgariji pomirijo ter da se dožene odkritosrčna sprava obeh velikih strank liberalcev in konservativcev.

Rumunski minister-prvomestnik Joan Bratiano, dospel je predvčeraj na Dunaj, kjer ga je vzprejel rumunski poslanik pl. Carp. Kmalu po prihodu obiskal je s Carpom vred ministra vnanjih stvari Kalnokyja ter bode danes ali jutri potoval v Gastein, kjer biva zdaj knez Bismarck. To potovanje nekoliko podpira trditev, da je kralj Karol v Berlinu in na Dunaji napotil sporazumljenje ter naslon Rumunije na obe srednjeevropski velevlasti.

Dopisi.

Iz Gorice, 3. septembra. [Izv. dop.] (Po grofa Chamborda v Gorici.) Danes

ob 9. uri pričel se je iz Goriškega kolodvora sprevod grofa Chamborda-a k večnemu počitku na Kostan-jevico. Pogreb je bil res kraljevski, kakoršnega ni še videla Gorica.

Že par dni kazalo je naše prijazno mesto ne-navadno lice; vsakdo je takoj razvidel, da se mesto pripravlja na nekaj nenavadnega. V mestu srečavajo se tujci, katerim se že od daleč pozna, da so tu nenavadni gostje. Vsak nov vlak pripeljal je še zmiraj novih in toliko, da so vlaki imeli mnogo zamude. Po hotelih so vse sobe oddane, po krčmah je povsod jako živahno življenje. Na cesti od kolo-dvora v mesto in po mestu, koder se je sprevod pomikal, postavljena so visoka praporišča, raz katera vihrajo črne zastave. Ulice, koder ide sprevod, so vse s črnim ali črno-belim platnom preprežene, iznad plinovih svetilnic, ki so bile mej pogrebom prižgane, vihrajo črno-beli trakovi. Stolna cerkev in cerkev na Kostanjevici sta popolnoma črno prevlečeni; sredi stolne cerkve je pa napravljen visok mrtvašk oder, na katerega so položili truplo ranjcega grofa; na stotine sveč in grbov zaljša oder. Tudi kolodvor, kamor so danes ob 8. uri rakev pripeljali, je bil dostojno opravljen. Soba I. reda je bila povse črno preprežena, uhod in izhod sta bila s črnimi prepro-gami in grbi tapecirana.

Kmalu po 9. uri, ko je dospel vlak iz Dunaja, kateri je pripeljal namesto napovedanega cesarjevega brata kneza Thurn-Taxis-a kot zastopnika Nj. Veličanstva, pričel se je sprevod proti stolni cerkvi pomikati. Vojaki so napravili špalir od kolodvora do stolne cerkve. Sprevod se je vrstil v sledečem redu: Križ, za njim veteranska godba in jeden oddelek vete-ranov, 24 črno opravljenih siromakov, siromašnica, sirotišče, zavod gluhomov, vojaška godba, zastop-stvo ljudskih šol in otročjih vrtov, italijansko pod-porno društvo, različne bratovščine, mestna godba, duhovščina, na čelu jej gospod knezoškof dr. Alojzij Zorn, kateri je nalašč h pogrebu v Gorico prišel. Za njimi konjik in voz, v katerim je bil red sv. duha, zadnji te vrste, kateri se mora po redovnih pravilih voziti in ne nositi. Na krasnem mrtvaškem vozu, pred kater-ga je bilo upreženih šest navlašč za ta žalostni slučaj nakupljenih, črno ogrujenih konj, ležala je rakev s črnim mrtvaškim prtom pokrita. Za rakvijo korakal je knez Thurn-Taxis, kateri je prišel namesto nadvojvode Ludovika Viktorja, za njim zastopniki družih držav; njim so sledile franco-ske deputacije, Tržaški namestnik, tajni sovetniki, višji oficirji, mestni župan in mestni zastop, okrajno glavarstvo, različni uradi in nad 2000 Francozov s zastavami, venci, lilijami itd. Sprevod je sklenil zopet oddelek veteranov, kateremu je sledila še cela vrsta voz. Pred Francozi je bil velik voz, obložen z naj-krasnejšimi venci.

Okolu 10. ure dospel je sprevod v veliko cer-kev, kjer je bral gosp. knezoškof sv. mašo in na to opravil navadne molitve po mrtvih. Uhod v cerkev dovoljen je bil le onim, kateri so se sprevoda ude-ležili in takim, kateri so dobili od županstva dovo-ljenje. Pri vsem tem je bila cerkev tako natlačena, da dosti pogrebcev ni moglo v cerkev. V cerkvi je ostala rakev do 5. ure popoldne, mej tem časom je bil uhod v cerkev prost. V enakem redu so spremili po 5. uri truplo ranjcega grofa do franči-škanskega samostana na Kostanjevici, kjer ostanejo do 4. t. m. francoski duhovniki, katerih je bilo lepo število tukaj; opravljali bodo molitve vso noč. Še le zjutraj po sv. maši prenesejo rakev v „žerf“ pod velikim altarjem, katerega so v zadnjem času raz-širili in popravili. Na levi strani v onem žerfu na-hajajo se rakeve kralja Karola X., njegovega sina vojvode Angoulemeškega in njegove soproge, na desni pa je rakev vojvodinje Parmške, poleg pride še ra-kev ranjkega grofa Chamborda. Tam ostane tudi še prostor za soprogo blagega grofa.

Gorica se je resno potrudila, da je dostojno spremila k večnemu počitku blagega gospoda, po ka-terem je imelo mesto mnogo zaslužka, brezštevilno revežev pa zdatnih podpor. Jedni in drugi ga bodo zelo pogrešali. Naj počiva v miru!

Z Dunaja 5. septembra. [Izv. dop.] Na Dunaji in v njega okolici ponavljajo se poslednji

čas kar zaporedoma silni požari. Najhujši bil je zadnji nedeljo v IX. mestnem okraji, v tako imenovani Rossauerlände, ki je trajal celo popoldne, celo noč in še drugi dan. Zgorelo je več hiš in natisoč in tisoče sežnjev drv za kurjavo. Škode je baje najmanj 1 milijon forintov. Kako je požar nastal, se za gotovo še danes ne vé. Često se trdi, da je bilo podneteno.

Isto noč (od nedelje do ponedeljka) nastal je tudi požar pri južnem kolodvoru. Gorele so skladišče polne sená firme Abeles Wetzler i. dr.

Nocojšnjo noč nastal je zopet strašen požar v Nussdorferlände, in sicer okolo 11. ure po noči. Zgorelo je zopet več tisoč sežnjev drv za kurjavo (lastnina grofov Falkenhayna in Thuna). Škode je baje 100 000 forintov. Ogenj je bil baje podneten od zločinske roke. In bivši teden je bil strašen požar v Matzleinsdorfu, ki je tudi prouzročil veliko škodo.

Razvidno je, da to neso slučajni požari, temveč zločinski. Izgredi so ponehali, in pred sodnijo vrši se ravnokar razprava o zadnjem velikem izgredu pred policijsko direkcijo.

Delavski in drugi revolucionarci ne mirujejo in, sodeč po silnih izgredih onkraj Litave proti židom, na Hrvaškem proti magjarskemu grbu in brezsrčnim eksekutorjem, a tukaj po ponavljajočih se delavskih nemirih in sedaj po požarih, rekel bi, da živimo skoro v času popolne anarhije.

Kaj nam prinese najbližnja bodočnost, nihče ne vé.

Vesetje, ki je zavladalo vsled veselega dogodka v cesarski očetelji, kali pa največ sovražno razmerje mej Magjari in Hrvati. Da stojé Hrvati na potu nagodbe in prava, potrjujejo razni trezni glasovi. Če ravno je za sedaj zmagala ogerska vlada, bode ta dogodjaj Tiszovo ministerstvo znatno omajal; govori se celo, da bo minister Szapary, ki je zraven Davida največ zakrivil hrvatske izgrede proti Magjarom, v kratkem moral odstopiti. Protivladne stranke na Magjarskem pripravljajo se na občni napad na Tiszovo ministerstvo in kdo vé, koliko življenja mu je še prisojenega. Predvčerajšnja konferenca, katerej je predsedoval cesar, odločila je, da se na Hrvaškem za nekaj časa suspenduje konstitucionalna vlada. Za kako dolgo, nihče ne vé. Pravijo, da bode to od Hrvatov odvisno. General kavalrije Ramberg, ki je bil tu, namenjen je za vladnega komisarja. Kakor žalostno je tako nadvladje, vender bode najbrž Hrvatom v korist, Magjarom pa v pogubo. Morda je ravno ta cesarjeva določba, ki je volila srednjo pot, narodna rešitev za Hrvate. Stranke se mej tem lahko zjedinijo, možje, ki so oklevali, postali bodo odločni, in ljudstvo bode, ker poučeno, prihodnjič lahko volilo, ker bode menda le jedna stranka v vsej Hrvatskej, namreč narodna. Če znamenja ne varajo, bodo prihodnjič Hrvati in Srbi na političnem polju bojevali skupen boj proti magjarskej preširnosti in krivičnosti.

Danes je svečan krst najmlajše nadvojvodinje v Laksenburgu. Na Dunaji vihrajo nekatere cesarske in belgijske zastave, pa jih je prav malo. Morda radi tega, ker od davi dežuje.

Ravno sem zvedel, da je včeraj meščan v IX. mestnem okraji, Erndt, pod durmi svoje hiše našel pismo, v katerem se grozi, da bodo njemu, Trollmanu in c. kr. smodkarnici zanetena poslopja. Ti požigalci so pa še navrh poetični, kajti pismo končuje z verzom:

„Wir sind unser dreissig
Und brennen wird's fleissig.“

x.

Na Igu 4. septembra [Izviren dopis.] Danes je bila pri nas občinska volitev, županom bil je izvoljen Janez Šenk, za svetovalce: Jakob Mirt, Alojz Minati in Janez Virant, vsi posestniki v Studencu.

Neka stranka hotela je bolj ponižnega moža na županovi stol posaditi, kajti sedanji jej je prestrogo in za olupšanje Studenca neki premalo unet, a spodletelo jej je, ker Izanec sedanjega župana dobro pozna, da je zato mesto sposoben in pa da ima srce za blagor svoje občine. Ponižnim bil bi pa

že vender le čas izprevideti, da se Izanec st in ne koristi, ako se zvonik vsako leto z drugo barvo pleska; vprašali bi pač te može, kje so videli, da se lepa bakrena streha prepleskava z grampovo rujavo barvo? — Torej živeli zavedni volilci, ki ste izročili županstvo značajnim možem!

Domače stvari.

— (Bakljada in serenada.) Društvo „Sokol“ in pevski zbor Čitalnice Ljubljanske priredila sta sinoči ob 1/9. uri, povodom krsta novorojene nadvojvodinje, na Turjaškem trgu pred stanovanjem gosp. dež. predsednika bakljado in serenado. Peli so se trije zbori: Cesarska himna, Nedvčdova „Zvezda“ in Vilharjeva „Slavnostna kantata“, vsi trije zbori izvrstno in z velikim efektom, zlasti dopadal je tenor-solo gosp. Medena in bariton-solo gosp. Puciharja. Vmes svirala je jako precizno vojaška godba 7. pošpolka baron Dahlen. Mnogobrojno občinstvo je zlasti koncem „Cesarske himne“ z burnimi živio-klici izražalo svojo lojalnost.

— (Grad Goričane), kjer sedaj prebiva mil. gosp. knezoškof dr. Pogačar, je bil sinoči okrog devetih, ravno ko je mimo drdral gorenjski vlak, z bengaličnim ognjem čarobno razsvitljen. Priliko je menda dal veseli dogodek v cesarskej rodovini: krst nadvojvodinje Elizabete.

— (Mil. knezoškof g. dr. Pogačar) podaril je čebelarstvu in sadjerejskemu društvu za Kranjsko, čegar častni član je, 25 gld.

— (Ugovorna obravnava) „Slovenskega Naroda“ zaradi konfiskacije lista, v katerem je bil dopis iz Zagreba, ki opisuje, kako so se trgali grbi z ogerskimi napisi raz poslopje finančne direkcije, vršila se je danes pri c. kr. deželnej sodniji. Predsedoval je tiskovnemu sodišču c. kr. nadsodnije svetovalec g. Kapretz, votanta sta bila c. kr. deželne sodnije svetovalca gg. pl. Zhuber in baron Rechbach, zapisnikar g. Verderber. Državno pravdnitvo zastopal je g. Pajk, „Slovenski Narod“ odvetnik g. dr. Zarnik. Ugovor se ni uslišal in konfiskacija se je potrdila. Vsa obravnava proti slovenskemu listu se je vršila slovenski, tudi gosp. predsednik Kapretz razglasil je razsodbo in nje nagibe slovenski, samo za državnega pravdnika namestnika g. Pajka ne existira §. 19 državnih osnovnih postav, tudi se ta oblastni gospod ne briga za naredbe pravosodnega ministra barona dra. Pražaka, kajti g. Pajk so malo peščico besedij, katere so blagovolili povedati za utemeljenje konfiskacije, govorili nemški. Obširneje poročamo.

— (Izpred sodnije.) Danes vršila se je obravnava zaradi znanih škandalov v poznej noči pred gostilnico „pri južnem kolodvoru“. Gosp. Pavel Achtschin bil je obsojen na pet dnij zapora, g. Alexander Mallitsch na 15 gld. globe, Konškov sin pa je bil zatožbe zlobnega poškodovanja tujega imetka oproščen. Sodil je c. kr. adjunkt Fr. Čuček. Zatožencev ni bilo navzočnih pri obravnavi. — Zadnji teden pa so bili od magistratnega svetnika g. Perone obsojeni zaradi motenja ponočnega miru g. Pavel Achtschin na dvajset goldinarjev, g. Alexander Mallitsch na deset in znani dopisnik Dunajskim židovskim listom g. Karel Kenschegg na deset goldinarjev globe.

— („Edinost“) je v svojih zadnjih dveh številkah zaradi naših dopisov iz Trsta strastno vzkipeła. Ni nas volja pri sedanjaj razburjenosti spuščati se v neplodno polemiko, le to drznemo se vprašati: Ako so bili omenjeni dopisi (ali vsaj eden izmej njih) res iz „Edinosti“ prepisani, čemu se potem tako srdito zaganja v ta „sad svojega telesa“? V ostalem pa konstatujemo, da imajo v Trstu bogato zbirko psov, u. pr.: „podla duša, hudobni obrekovalce, brigante della penna, duševni izmetek, duševni kretin, obrekovalce, laž, obrekovanje najnižje stopnje, Ksantipin značaj itd.“ Bis! Patent pa naj hitro vzamó za take napade, „kateri so škalspirani s pečatom slepe strasti in osebnega mrzenja“. To je vsaj nova figura!

— (Vojaške vaje) in manevri v okolici Ljubljanske so se včeraj mahoma ustavili. Vsi vo-

aški oddelki imajo danes počitek, jutri pa odidejo na razna mesta. 97. pošpolk povrne se v Pulj, 7. pošpolk v Celovec, 17. pošpolka 1., 3. in 4. batalijon pa je baje namenjen na Ptuj, kamor bi odrinil jutri zjutraj ob 1/2 6. uri.

— (Premeščenje). G. Fran Kodrič, c. kr. okrajni sodnik v Cerknem, prestavljen je na lastno prošnjo v Tolmin.

— (Imenovanje) G. Viktor Haslinger, c. kr. pristav v Slovenjem Gradci, imenovan je okrajnim sodnikom v Kotočah na Koroškem.

— („Slovenski čebelar in sadjerejec“) bode naslov novemu listu, ki začne tekom tega meseca izhajati kot glasilo čebelarskega in sadjerejskega društva za Kranjsko.

— (Obsojen) je bil pri mestnej delegiranej sodniji Ljubljanskej g. Vokalič, ki je neopravičeno dolžil odbor Ljubljanskega veteranskega društva, da nepošteno oskrbuje društveno premoženje, na 25 gl. globe ali pet dni zapora.

— (Tatu) ki je ulomil v barake starinarjev in v loterijo na sv. Jakoba trgu, je policija že zasačila. Doma je iz Litije. Našli so pri njem mnogo „vitrihov“, ključev itd.

— (V mestnej klavnici) je bilo meseca avgusta 1883 pobitih 286 goved, 266 prašičev, 647 telet, 718 koštrunov in kozlov in 4 kozlički. Dva prašiča sta bila ikrasta, in sta se torej oddala konjaču.

— (Šaleška Čitalnica) obhaja obletnico svojega ustanovljenja dne 9. septembra ob 3. uri popoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Sprejem in pozdrav „Savinjskega Sokola“; 2. Govor; 3. Petje in godba; 4. Prosta zabava. K obilni udeležbi najljubneje vabi odbor.

— (Požar). V Mateni pri Igu je 4. t. m. zvečer ob 7. uri goreti pričelo. Jedna hiša in 5 družih kmetijskih poslopij, založenih in nadetih z mnogovrstnimi poljskimi pridelki, je zgorelo. Dobro, da so ljudje mahoma pristopili ter ogenj udušili, da se ni bliznjih s slamo kritih poslopij prijel. Velika sreča je tudi, da nikakešne sape bilo ni. Ko bi burja ali jug potegnil, šla bi vsa vas. Čudno je to, da sta lansko leto skoraj baš osovrej dve tretjini družega konca vasi zgoreli. Škoda je velika, zavarovani so le za male vsote.

Slavno uredništvo!

Vsled prinešene novice v vašem častitem listu od 22. t. m. št. 191 „Na Ljubljanskem Gradu“ v oddelku: „domače stvari“, čutim se dolžnega oziroma na §. 19. postav za tisk v poravnavo vašega ravno omenjenega poročila za razglas sledečih vrstic prositi:

„Da bi bilo zapovedalo oskrbnitvo c. kr. kaznilnice na Ljubljanskem gradu, naj se cesarska pesen pri božjej službi dne 18. t. m. le nemški poje ni resnica, resnično je le, da se je zaukazalo to pesen o godu in o rojstnem dnevi Nj. Veličanstva našega presvitlega cesarja slovenski in nemški peti in sicer iz tega uzroka, ker se v tukajšnji kaznilnici več nemških kaznjencev nahaja — ne pa le samo jeden in še ta protestant, kakor vaš list omenja.“

„Zakaj se to povelje od odgovornega uradnika ni spolnilo, dokazala bole v tej reči že začeta disciplinarna obravnava.“

C. kr. oskrbnitvo kaznilnice v Ljubljani, 24. avgusta 1883.

Bernhauer, ravnatelj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. septembra. Danes ob 1. uri popoldne krstil je svečano knezo-nadškof dr. Ganglbauer v gradu v Laksenburgu novorojeno nadvojvodinjo. Presvitla cesarica bila je kumica. Novorojena nadvojvodinja dobila je krstno ime: Elizabeta, Marija, Henrijeta, Stefanija, Gizela.

Dunaj 6. septembra. „Wienerzeitung“: Na podlagi po vodji pravosodnega ministerstva stavljenih predlogov za pomiloščenje pomilostil je cesar dvesto in dva obsojenca ali deloma ali popolnem.

Budimpešta 6. septembra. Uradni list objavlja kraljevi ročni pismi na Pejačevića in na Ramberga-a. Prvi odpusča se definitivno z banskega sedeža, slednji imenuje se kraljevim komisarjem, da izvede potrebne naredbe in začasno vodi deželno vladno, dokler bo zopet možno nastaviti bana.

Novi York 5. septembra. Včeraj bil velik vihar na obali Nove Anglije, ki je poškodoval mnogo ladij. Veliko ljudij je poginilo. Pogreša se trideset ladij.

Narodno-gospodarske stvari.

Cesta čez Lužarje.

(Konec.)

Zadnjih dvanajst let so se o preložitvi ceste čez Lužarje močno trudili okrajni cestni odbor Velikolaški in nekateri lesni trgovci iz Ložkega, Velikolaškega in Ribniškega okraja. Z združenimi močmi okrajnega cestnega odbora in teh trgovcev se je najprej pred štirimi leti preložila cesta čez Veliko Slévíco. Slavni deželni odbor kranjski je preložitvi Velikosleviske ceste dal iz deželnega zaklada 2000 gld. podpore samo pod tem pogojem, da okrajni cestni odbor Laški takoj prične delati na to, da se preloži tudi cesta čez Lužarje (dež. odb. razpis s 4. decembra 1871, št. 6205). Po dovršenih osnovnih delih obeta deželni odbor v tem razpisu deželno podporo cesti čez Lužarje. Z razpisom s 7. decembra 1873, št. 4457 spet deželni odbor pozivlje okrajni cestni odbor Velikolaški, da naj prične s tehničnimi pozvedbami, kako bi se preložila cesta čez Lužarje, da naj dalje predloži načrt in proračun ter da naj prosi podpore iz deželnega zaklada.

Na to je okrajni cestni odbor Laški dal trasirati novo cesto čez Lužarje, izdelati natančen načrt ter sestaviti podoben proračun. Po tem načrtu bi imela nova proga 1650 seznjev dolgoti ter bi stala okoli 7182 gld. Strmec novi cesti bi bil deloma 1 palec, deloma $3\frac{1}{2}$ in $4\frac{1}{2}$ palca na seženj, v tem ko ima zdanja cesta po 20 do 24 palcev strmea na seženj.

Vse te dokumente je okrajni cestni odbor izročil dne 16. decembra 1881. slavnemu deželnemu odboru, kateri je z razpisom z 10. januarja 1882 št. 7354 de 1881 odgovoril, da „unter dem Vorbehalte der dem nächst erfolgenden Beschlussfassung über das vorgelegte Umlegungsprojekt nach vorgenommener Prüfung durch das hiesige Bauamt und zwar erforderlichen Falls mittelst Vornahme eines Lokalaugenscheines an Ort und Stelle“ — deželni odbor rad dá cestnemu odboru 3000 gld. podpore za to prepotrebno novo cesto, polovico kadar se cesta prodere in fundira, polovico pa, kadar bode zvršena cesta odobrena.

Da bi se cesta čez Lužarje prej začela delati, izjavil je neki tukajšnji posestnik in trgovec okrajnemu cestnemu odboru Velikolaškemu, da mu hoče on brez obrestij takoj posoditi od deželnega odbora obljubljenih 3000 gld. in da je pri volji tudi ostale stroške za preložitve ceste zalagati pod tem pogojem, da mu to posojilo o svojem času vrne deželni zaklad v znesku 3000 gld., ostali znesek pa c. kr. davčni urad v Vel. Laščah iz cestne priklade, ki bi jo bilo za to cesto Velikolaškemu okraju plačevati. Vrh tega je ravno tisti posestnik izjavil, da hoče za preložitve nove ceste brez plačno prepuštili ves svet, kolikor bi šlo nove ceste po njegovem zemljišču. Poleg tega so nekateri trgovci in posestniki v Velikolaškem okraju za preložitve te ceste radovalno podpisali izdatne svote.

Vidi se iz tega, da je tako potrebna preložitve ceste čez Lužarje od vseh strani zagotovljena, a vender se z delom ne more pričeti, dokler slavni deželni odbor predloženega mu načrta ne odobri in namerovane nove črte na samem mestu in kraji ne ogleda.

Preverjeni smo da bi bil slavni deželni odbor v svojem razpisu z dne 10. januarja 1882, št. 7354 de 1881 obljubljen konečno razsodbo o načrtu že zdavnu izrekel, ako bi ne bile prišle vmes nove deželnozborske volitve, deželna slavnost o prihodu cesarjevem itd. A zdaj je slavni deželni odbor pomlajen. Novi, delavni možje sedé v njem. Prosimo ga zatorej iz vsega srca, naj vzame v svoje roke to vevážno stvar, ter naj nadaljuje delo tam, kjer je njegov prednik prestal. Prosimo ga pred vsem, naj še letošnjo jesen pošlje gospoda deželnega inženirja na Lužarje, da si ogleda namerovano preložitve ter potem to že toliko let zavlačevano pa tako silno potrebno stvar tako pospeši, da se bode vsaj prihodnjo pomlad gotovo začelo prelaganje Lužarske ceste. Ves Laški in Ribniški okraj — kaj pravim — vsa zapadna Dolenjska in velik del Notranj-

ske bi hvalo vedela slavnemu deželnemu odboru, ako bi to preimenitno stvar nujno, t. j. gotovo še lotos rešil, da bi se delo spomladi moglo pričeti na novej cesti, ki bi mnogo koristila vsej deželi, jako pospeševala trgovino vse zadnje Dolenjske in Notranjske, a največ dobička nosila volilec v Ribniškem, Laškem, Loškem in Logaškem okaji. Od slavnega deželnega zbora pa pričakujemo, da bode namerovane cesti obljubljeni svoto 3000 gld. še za nekaj povišal, saj je celo Ribniškemu cestnemu odboru samo za vzdrževanje stare ceste pod Boncarjem dovolil že 2000 gld. podpore.

Na Karlovinci 31. avgusta 1883.

Fr. L.

Tujci:

dne 5. septembra.

Evropa: Viesole iz Trsta. — Sever iz Pulja. — Loser iz Trsta.
Pri Malič: Viconte iz Francoskega.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. sept.	7. zjutraj	729.25 mm.	+14.3°C	sl. jz.	dež.	25.60 mm.
	2. pop.	730.35 mm.	+17.8°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	731.72 mm.	+12.8°C	sl. sev.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +15.0°, za 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 6. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77 gld.	90	kr.
Srebrna renta	78	20	"
Zlata renta	99	25	"
5% marena renta	92	80	"
Akcije narodne banke	834	—	"
Kreditne akcije	288	40	"
London	120	—	"
Srebro	—	—	"
Napol.	—	51	"
C. kr. cekini	—	67	"
Nemške marke	58	45	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168	50
4% avstr. zlata renta. davka prosta.	99	20	"
Ogrska zlata renta 6%	119	10	"
" papirna renta 5%	86	55	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	85	15	"
Dunava reg. srečke 5%	104	25	"
100 gld.	114	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	30	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	30	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75	"
Kreditne srečke	100 gld.	168	50
Rudolfove srečke	10	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	106	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	25	"

Za svojo trgovino s papirjem potrebujem tako jednega pridnega

učenca,

kateri ima zadostno šolskega znanja ter je zmožen slovenskega in nemškega jezika.

(586—1)

lv. Giontini v Ljubljani.

V najem se daje gostilnica,

ležeča blizu postaje južne železnice. Ponudniki, ki morajo znati nemški in jeden slovanski jezik, dobé potrebna pojasnila ustno ali pismeno

v tovarni za cement
pri Zidanem Mostu na Štajerskem.

(582—1)

Umrli so v Ljubljani:

3. septembra: Pavla Valjavec, železnizkega sprevodnika hči, 2 mes., Poljske ulice št. 38, za drisko. — Ana Parkel, mesarjeva hči, 5 let, Poljanska cesta št. 47, za vodenico v glavi. — Reza Podgoršek, delavka, 20 let, Poljanska cesta št. 53, za plučno tuberkulozo

4. septembra: Janez Mauser, zasebnik, 49 let, Gradišče št. 9, za jetiko.

V deželnej polnici:

30. avgusta: Marija Slapničar, šivilja, 25 let, za tuberkulozo.

1. septembra: Jakob Chlumecky, pilar, 45 let, pilar, 45 let, za jetiko.

Kuverte s firmo

priporoča po najnižji ceni

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Išče se

poštni upravnik,

prost vojaščine, zmožen slovenskega in nemškega jezika, proti ugodnej plači. Tisti, kateri so izučeni v kupčiji, imajo prednost. Ponudbe naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod N. R. 454. (585—1)

Mlad gospod

na deželi, 29 let star, s 550 gld. letne def. plače in 2000 gld. premoženja, želi se zaročiti z lepo, mlado, pošteno, jednako bogato gospodično. Resne ponudbe s fotografijo posredno ua upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (574—3)

Priporočilo.

J. B. PURGER,
Groeden, Tirole, Avstrija,

priporoča se prečastiti duhovščini in čč. gg. cerkvenim predstojnikom v izdelovanje

cerkvenih in domačih oltarjev

kakor tudi

tabernakljev

vsakterega štila ter ima naročnikom na ogled in izbero veliko število fotografij v velikej obliki.

Izdeluje tudi

križeva pota

v reliefu z okvirom (vsakršnega zloga) in pa velike jaslice

po vsakej meri in načrtu; posebno priporoča čč. duhovščini

večje cerkvene jaslice,

kateri se postavljajo na altarje in so prevlečene z najfinejšim prahom suknenih odstrižkov. — Proračune objavlja brezplačno, vender pa si izprosi načrte in temeljne obrise nazaj, ako se naročba ne more izvesti ali potrditi.

Jamčevaje za pristno, zlogu primerno izvršitev priporoča se najtopleje v prijazno naročevanje z odličnim spoštovanjem udani

J. B. Purger.

Spričevala.

Nj. blagorodju visoko čislane g. J. B. Purger-ju v Gröden u na Tirolskem.

S pravim veseljem Vam morem poročati, da je po Vas doposlani Corpus Christi za misijonski križ našel občno zadovoljnost. Kristus je tako lep, da bi delal čast najlepši cerkvi, in skoro da obžalujemo imeti ga na prostem in ne v cerkvi sami. Način zavoja je jako primeren ter se sme vsak naročnik zanašati, da je kako poškodovanje skoro nemogoče. Firma J. B. Purger v Gröden u na Tirolskem bodi torej slehernemu najtopleje priporočena.

Antisenhofen, Gor. Avstrija, v oktobru 1882.

Anton Schwenker, kapelan.

Feldbach, Štajersko.

V naši farnej cerkvi postavila se je letos v povzdigo gorečnosti vernikov ob spominu na Oljasko goro na stranskem altarji podoba, predstavljajoča molečega in kri potečega Izveličarja. Ta kip izdelan je v cerkvenem umetelnem zavodu J. B. Purger-ja v Gröden u (Tirole) in dela vso čast svojem mojstru. V vsaj tej podobi izraženo je v resnici življenje kaj natanko in vsakega gledalca spodbuja k pobožnosti. Cena je primeroma nizka in se torej rečena firma za jednaka dela gorko priporoča.

Župnija v Feldbachu, dne 10. aprila 1882.

(375—3)

Josip Kovačić, župnik.

Devet medalij.

BUDIMSKA

RÁKÓCZY

grenóica,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti, profesor dr. Zeissel na Dunaji in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenočicami posebno izredno priporoča.

Dobiva se po vseh lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod, vedno na novo natočena. Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (300—17)

Lastniki bratje Loser v Budapešti.